

Vse dosedanje naročnike prosimo, da nam ostanejo zvesti. Vsak naj skuša pridobiti še vsaj enega novega naročnika! Uredniki pa bodo posvetili listu vso skrb, da bo res zanimiv in zabaven. Posebno bo delal urednik „Gospodarskih Novic“ na to, da bo ta prepotreben list za našega kmeta prinašal mnogo koristnega in poučnega berila!

Zdaj torej vrli somišljeniki, na agitacijo, da bo naš list v kratkem v vsaki poštini slovenski hiši! Uredništvo in upravništvo.

Razne novice.

* **Veselo novo leto** želi dopisnikom, prijateljem, naročnikom in čitateljem uredništvo in upravništvo.

* **Hvala.** Ob koncu leta smo. Hvala najprej Bogu, da je blagoslovil naše, četudi nepopolno, a vedno z najboljšim namenom storjeno delo. Hvala vsem prijateljem lista, ki so mu stali z bodrilno besedo in z nasvetom in dobrih in slabih časih ob strani. Hvala vsem našim dopisnikom, ki so nesebično pospeševali dobro stvar. Hvala tudi vsem čitateljem in naročnikom, s kojimi nas je vezala ozka vez istega mišljenja in naziranja. Obenem pridružujemo tej hvali prošnjo, da nam ostanejo vsi zvesti in naklonjeni tudi v novem letu. Dal Bog, da bi kmalu z vestnim in navdušenim delom dosegli, da bi izginil slab časopis iz zadnje slovenske hiše, in na njih mesto stopili dobri, v katoliškem, narodnem in kmetu prijaznem duhu pisani časopisi.

* **Močni smo.** Nasprotniki morajo svoje časopise ustaviti, ker jim manjka naročnikov. Naši listi „S. Gospodar“, „Straža“ in „Naš Dom“ pa od leta do leta lepše napredujejo, in prepričani smo, da bodo prijatelji tudi letos veliko število novih naročnikov pripeljali v naš tabor. Močni smo, a hočemo postati še močnejši. Povsod se lahko častno primerjamo z vsemi našimi nasprotniki, bodisi da so štajercijanci, ali pa odkriti in prikriti liberalci. Naša politična moč se izraža v številu deželnih in državnih poslancev: naša gospodarska moč v velikem številu različnih združenj; naše prosvetno stremenje v krasno izpeljani izobraževalni organizaciji; naša moč za bodočnost pa leži v biseru naših organizacij, v mladinski organizaciji. „Slovenski Gospodar“ je pridno in pošteno delal za moč in rast naše stranke, zato pa tudi zasluži, da ga razširjamo še tam, kjer ga ni!

* **Agitirajte!** Prijatelji lista, na vas se obračamo, da nam pridobite z novim letom mnogo novih naročnikov. Kjerkoli je nasproten list, izpodrinite ga, in na njegovo mesto naj pride „Slovenski Gospodar“. Veliko hiš je brez vsakega lista. V te hiše naj zahaja z novim letom „Slovenski Gospodar“. Za nemušerske in liberalne časnike storiijo njih pristaši izredno veliko, ne zaostajamo za njimi, temveč prekašajmo jih v delu za dober list!

* **Zanimivo.** Zadnje strani našega lista so posvečene inseratom ali naznanilom. Izmed vseh spodnještajerskih listov se prodajaleci, kupovalci in vsi, ki delajo z naznanili, najrajši poslužujejo našega lista zaradi velikega števila naročnikov. Zato pa ima tudi vsaka številka našega lista okroglo 70 naznanil. Zanimivo je gledati, kako zanimanje vzbujajo inserati posebno v Mariboru. Komaj je izšel list, prihajajo iz vseh krogov ter iščejo po njem; česa? Najprej inseratov. In drugi dan prihajajo ljudje iz okolice ter posebno zjutraj stojijo okrog tiskarne ter prelistujejo list in iščejo s pozornostjo inseratov. Prihajajo hlapci in dekleta, da pogledajo za novimi službami; prihajajo posestniki, da prodajo in nakupijo posestva; prihajajo trgovci in agenti, da ponujajo svoje blago. Kdor inserira v „Slov. Gospodar“, njemu se zgodi njegova želja in prismeji se mu pričakovana sreča nasproti. Opozorjamo na naš inseratni del, da se ga naj vsi, ki rabijo reklame in gospodarskega uspeha, pridno poslužujejo.

* **Imenovanje.** Cesar je imenoval dr. Andreja Karlna, kanonika ljubljanskega stolnega kapitlja, tržaškim škofom. Veselimo se, da pride na to važno mesto zopet Slovenec.

* **Iz šole.** Stirirazrednica v Grižah se je razširila v petrazrednico. Razpisani sta službi učiteljice na ljudski šoli pri Sv. Barbari pri Mariboru in Sv. Rupertu v Slov. gor. Zahteva se znanje obeh deželnih jezikov. Prošnje do 31. decembra 1910 na pristojna krajna šolska sveta.

Jeza očetova je bila brezmejna, ko je vse to zaznal. Ubog sicer, pa pošten je bil vedno, taki pa morajo biti tudi njegovi otroci. Grozil se je: „Na mojem imenu ne trpim madeža, če mi je tudi polovico mesta tožiti radi razžaljenja časti.“

Take in enake grozitive slišal je lahko vsakdo od razžaljenega moža. Slišala jih je torej tudi ona perila, ki je le predobro vedela, da je kriva tega obrekovanja, ki bi lahko mlademu fantu celo življenje ogrenila. Dekla, koja ji je isti popoldan pomagala izžemati snežno-bele rjuhe, vpraša sočutno, če ni perila bolna, kajti nje prej neutrudljiv jeziček je utihnil in čelo ji je bilo nagubano. Naposled postane žalostna še dekla. Saj je bilo vendar tako zabavno poslušati, kako je znala ta žena vsakemu zasoliti, misli si dekla, obžaluje, da tega ni enake zabave.

Perilji je bilo pa, kakor da ji gorijo tla pod nogami. Vedela je, da to ne ostane dolgo skrivnost, kdo je omadeževal ime gospoda bukvoveza, kajti mož si je prizadeval to zvedeti, ko se pa to zgodi, potem je ona izgubljena. Sodnijske preiskave, zgubo časti in dela, videla je kot sad svoje gostobesednosti. Marsikako svarilo ji je doslej nekdo zaman govoril. „To

* **Iz pošte.** Poštni asistenti Ivan Krajnc v Radgoni, Karol Pšenčnik v Zidanem mostu in Jaroslav Novotny v Mariboru so imenovani poštini očetjalec. Orožniški stražmojster Franc Jecel pri Sv. Trojici v Slov. gor. je imenovan za poštne asistenta in do deljen v službovanje poštne uradu v Zidanem mostu.

V imenik odvetnikov se je dal vpisati vpok. deželne sodnije nadsvetnik g. Al. Gregorin s sedežem v Celju in je vstopil v pisarno dr. I. Benkoviča (hotel Teršek).

* **Premestitev vojaških posadk.** Časniki poročajo, da se bo izvršilo spomladi leta 1911 več izprememb v vojaških posadkah. Koroški pešpolk šte. 7 bo pre-stavljen iz Gradača v Trst. V Celovcu ostane samo 4. bataljon imenovanega polka. Govori se tudi, da bosta spodnještajerska pešpolka šte. 87 in 47 izpremenila svojo posadko.

* **Škoda pri živini.** Velikanska je škoda, ki jo trpi kmet vsled kuge na parkljih in v gobcu, ali kakor se na kratko imenuje ta bolezen, vsled slinovke. Ob času slinovke slušja živina. Mleka je manj in ga je težko prodati. Prijeti se tudi, da žival pogine, ali da breje krave izvržejo. Živinorejec ima vsled slinovke povprečno 60 K izgube za vsako živinčce. Po uradnih podatkih je okuženih približno 20.000 hlevov, v katerih je bilo povprečno v vsakem po 20 glav živine, kar da skupno 400.000 glav okužene živine. Ako računamo izgubo pri vsakem živinčetu povprečno na 60 K, potem znaša celotna izguba 24 milijonov kron. Kljub temu se drzno liberalci in socialni demokrati trditi, da je kmet s ceno svoje živine oderuh.

* **Prijatelji kmeta.** Na Kranjskem vlada sedaj Vseslovenska ljudska stranka pod vodstvom dr. Sušteršiča, in z veseljem je opazovati, da veje sedaj tam kmetom prijazna sapa. Seveda ne ugaia ta štajerskim pristnim in slogaškim liberalcem, zato obrekujejo voditelja vseslovenske katoliško-narodne organizacije na vse mogoče podle in grde načine. V teku mesecov decembra, januarja in februarja se priredi okoli 20 poljedelskih tečajev po kranjski deželi. Predavalo se bo o vseh, za kmeta važnih vprašanjih, največ seveda o živinoreji. Veselo gibanje je sedaj na Kranjskem, pred vsem med živinorejci. Štajerci ob tej priliki bridko čutimo, kako nas štajerska dežela zanemarija. Zato da si bomo morali pomagati z lastno močjo!

* **Česa se vsega boje.** Ker so izpostavljeni dija-ki v mestih največjim nevarnostim, da zabredejo v slabe družbe, so pričeli katehetje srednjih šol z Marji-nimi družbami, da rešijo mladino, kolikor je mogoče. Liberalci vabijo mlado dijaštvo na protiverske skrivne sestanke, katehetje pa v Marijino družbo. Kdo ima bolj prav? Gotovo, da slednji. A liberalcem, katerim so Marijine družbe že od nekdaj trn v peti, so pričeli z vso silo gonjo proti njim. V liberalnih listih pa napadajo na nečuvn način katehete in raznašajo neresnice, da bi tako vzeli njihov vpliv. Tako početje je naravnost podlo, vidi se iz njega gnoloba liberalne-ga tabora. Kaj je mari njim za blaginjo mladine, gre se jim le za to, da bi jo spravili v liberalizem. Upa-mo, da bodo dosegli s takim pisanjem ravno nasprotno, saj kdor le ni slep, more iz takega postopanja spoznati, komu se sme mladina zaupati.

* **„Sokolska“ izobrazba.** V Kozani na Goriškem se je dogodil dne 18. t. m. silno žalosten slučaj, ki nam priča, kam plove naša mladina pod sokolsko zastavo. Tega dne je imel tamošnji Sokol ustanovni obē-ni zbor. Po obēnem zboru so šli Sokoli v podžupano-vo krčmo, kjer so pobijali kozarce, stekla pri oknih, ugasnili luč, razsajali in kričali. Potem so šli v neko gostilno, kjer so na enak način kazali svojo sokolsko korajžo. Ko so tudi v tej krčmi opravili svoje delo, so šli ven in izzivali mirne ljudi. Ker se ni nihče brigal za nje, so napadli brez poviča prvega, ki jim je prišel nasproti. Dobil je tri smrtne rane: na glavi, na hrbtu in v trebuhu. Na pomoč mu je prihitel neki drugi domačin, a tudi tega so divjaki porezali, da ga je moral zdravnik šivati. Prvi ranjenec je drugi dan zvečer po hudih bolečinah umrl. V ponedeljek, dne 19. t. m. zvečer so pripeljali orožniki 8 vklejenih Sokolov na okroglo sodišče v Gorico. Naslednje dni so jih zaprli še osem.

* **Liberalna narodnost.** Tajnik družbe sv. Cirila in Metoda, gospod Berce, je tožil koroški „Mir“, da je prišel pred poroto. Berce je zagovarjal libe-ralci dr. Tavčar, ki je odklonil slovenske porotnike

gospod pač nekoliko pretiravajo,“ se je tolažila vsako-krat, ali si je pa mislila: „Eno slabost pa že še smem imeti, dokler nisem svetnica.“ Zdaj pa, ko so ji sto-pili pred oči časni nasledki njenega ostrega jezika, videla je ta svoj priljubljeni greh v vse drugi luči.

Prišel je dan, ki se ga je toli bala, dan kazni. K sreči je imel bukvovez M. usmiljeno ženo, ki je znala soproga potolažiti in pregovoriti, da ne kaznuje obrekovalke s tožbo, ampak samo zahteva, da per-rija s preklicem prejšnje laži reši čast njegovemu sinu in imenu.

Tega ponižanja pa ni mogla prenesti. Ko je u-godila upravičeni zahtevi, preselila se je daleč proč, kjer se tudi kakor prej peča s perilom, pa s to raz-liko, da jo hvalijo vsi ne le radi njene pridnosti, ipak povejo tudi, da nima onega ostrega jezika, kakor mnoge njenega spola.

Da bi vendar sledile vse vzgledu ozdravljene žene, perice pa naj še posebno pazijo, da ne bodo med tem, ko čistijo z rokami perilo, hladile svojega jezička na ljubem bližnjem.

in poudarjal pred nemškimi, da bi jih pridobil, da je on prijatelj Nemcev. Dejal je dr. Tavčar kot zastop-nik družbe sv. Cirila in Metoda: Jaz stojim 10 let kot vodja liberalne stranke; mi smo se zvezali s svo-bodomiselnimi Nemci, in kdo drug je bil tisti, ki je o-značil to zvezo kot izdajalstvo, nego dr. Breje (ki je zagovarjal „Mir“), ki jo je razbil v kranjskem dežel-nem zboru, in danes igra pred vami vlogo rešitelja Koroške! — K temu rečemo le: To je sramota! „Mir“ je vkljub temu oproščen.

* **Denarni polom.** V Ljubljani gre polomu na-sproti Glavna posojilnica liberalnega odvetnika dr. Hudnika, v Celju pa zelo huda prede Zvezi sloven-skih posojilnic, kateri predseduje liberalni glavar dr. Kukovec. Kakor v politiki, je prišel tudi tukaj libera-lizem do svojega groba. Ta Zveza ima liberalno celj-sko tiskarno, koje inventar pa je vreden komaj 50.000 kron; hiša, ki je v Silerjevi ulici, je visoko obrome-njena. Celjska liberalna posojilnica ima tirjati od Zve-ze nad 100.000 K; baje je pripravljena, odpustiti par 10.000 K, ako se ji gotova svota v resnici izplača. L. 1909 je odpisala Zveza svojim članicam od njih vlag 33.000 K ter jim ne plačuje nikakih obresti več. Te dni bo baje obēni zbor Zveze slovenskih posojilnic, na katerem bo gotovo prišlo do burnih prizorov med vodstvom in članicami. Celjski liberalizem je naredil našemu ljudstvu škodo, kjerkoli je prišel z njim v čo-tiko!

* **Lahkomiselno.** Zadruga Zveza v Celju, ka-tera je popolnoma v liberalnih rokah, je v velikanski zadregi. Ni čuda, ker ima za voditelje ljudi, ki ima-jo presneto malo razumevanja za denarni promet. Pri Hudnikovi Glavni posojilnici v Ljubljani, ki bo morala te dni likvidirati, ima naloženih čez 300.000 K, katerih pa ne more dobiti nazaj. Tudi Posojilnica v Dolu je bila tako kratkovidna in je naložila pri Glav-ni precej denarja. Mislimo, da bodo sedaj vendar že obrnile hrbet naše zadruge celjski Zvezi ter se pri-družile naši, katera je tudi v teh časih splošne denar-ne tesnobe pokazala svojo spretnost in poštenost.

* **Pozor pri ljudskem štetju!** Z novim letom se bo začelo po celi državi vršiti ljudsko štetje. Stel se bo tudi občevalni jezik, to se pravi, štel se bo, kako ljudje navadno doma med seboj govorijo. Opozorjamo še enkrat svoje somišljenike na tozadevno ministrsko odredbo, ki določa: „Kdor se štetju odtegne ali na-znani neresnične podatke, se kaznuje glasom par. 30 z denarno globo od 2 do 40 K ali z zaporom do 4 dni.“ Opozorjamo tudi na določbo ministrske odredbe z dne 20. avgusta 1910, ki pravi: „Zaradi določitve obče-valnega jezika mora števeni komisar hišne gospodarje ali samostojno živeče posamezne osebe poprašati, pri-stavljenu vprašanja pe se vsakega zapeljavanja in vplivanja na odgovor tega vprašanja vzdržati.“ V smislu te odredbe se bo ovadilo neusmiljeno vsakega nemčurja, ki bi napovedal pri štetju napačni občeval-ni jezik; ravno tako se bo ovadilo vsakega števne-ga komisarja, ako bi uplival na slovenske ljudi, da bi napovedali nemški občevalni jezik, zaradi zlorabe urad-ne oblasti in kot sokrvice napovedbe napačnega občevalnega jezika. Zato prosimo svoje somišljenike, da gledajo števnim komisarjem strogo na prste.

* **Posli in uslužbeni!** Opozorjamo vas, da mo-ra ob priliki ljudskega štetja vsak paziti na to, da ga ne bodo napačno in krivično vpisali za Nemca. Vsak posel in uslužbenec ima pravico zahtevati od svojega gospodarja, da ga vpiše tako, kakor sam hoče. Ako izve, da mu je vpisal nemški gospodar proti njegovi volji nemški jezik kot občevalni, naj naznani to stvar nemudoma našim uredništvom (Koroška cesta šte. 5, I. nadstropje), ki bodo dala to stvar preiskati in bodo napravila zanj pritožbo.

* **Dolžnost vsakega Slovenca** je, paziti posebno na nezavedne, manj zavedne in odvisne Slovence, da bodo vpisani pri ljudskem štetju kot Slovenci.

* **Kmečka zveza** za vso Avstrijo. Nižjeavstrijski krščansko-socialni kmečki organizatorji namera-vajo ustanoviti državno kmečko zvezo. V to organiza-cijo ljudstva na deželi bi se pritegnili tudi obrtni in delavski sloji, ki žive s kmečkim ljudstvom v ožjem stiku.

* **Nakup žita.** Vojna uprava kupi po trgovskem običaju za Gradec 2050 stotov rži, za Maribor 2550 stotov pšenice, 12.350 stotov rži in 4150 stotov ovsu, za Celje 100 stotov ovsu, za Celovec 2650 stotov rži, za Beljak 1650 stotov rži. Tozadevna zagotovitvena obravnava se bo vršila dne 4. januarja 1911 pri e. kr. intendanci 3. voja v Gradeu. Kolkovane ponudbe mora dobiti e. in kr. intendantca 3. voja do najkas-neje 9. ure dopoldne. Tam, kakor tudi pri vojaških oskrbovalnih skladiščih v Gradeu, Mariboru, Celovcu, Ljubljani, Gorici, Trstu in Pulju se zve tudi vse natančnejše glede pogojev itd.

* **Vplačevanje davkov.** Tekom I. četrtletja 1911 postanejo neposredni davki na štajerskem dotekli, oz. plačni v naslednjih obrokih: I. Zemljiški, hišno-raz-redni in hišno-najemniški davek ter 5-odstotni da-vek od najemnine onih poslopij, ki so prosta hišno-najemniškega davka, in sicer: 1. mesečni obrok dne 31. januarja 1911. 2. mesečni obrok dne 28. februar-ja 1911. 3. mesečni obrok dne 31. marca 1911. II. Obē-na pridobitina in pridobitina podjetij, podvrženih jav-nemu dajanju računov: 1. četrtletni obrok dne 1. ja-nuarja 1911.

* **Društvene izkaznice.** Ob novem letu se navad-no preseli več naše mladine v mesta ali industrijske kraje, kjer si poiščejo službe. Za člane naše izobra-ževalne in mladinske organizacije, ki se presele v mesta in kraje, kjer nimajo svojih znancev, je nujno potrebno, da preskrbe društva, čegar člani so bili,

posebne društvene legitimacije z navodilom, kam se imajo obrniti, da najdejo na dotičnem mestu kršćansko društvo in poštene prijatelje. Take izkaznice je že pred nekaj leti izdala osrednja Slovenska kršćansko-socialna zveza v Ljubljani. Društveni odbori naj se posvetujejo, koliko takih izkaznic bi rabilo društvo za odpuščajoče člane in naj te izkaznice takoj naroče pri S. K. Z. v Ljubljani.

* **Protialkoholni shod** se vrši danes v Ljubljani. Ako pride dovolj gospodov s Stajerskega, se bo razpravljalo tudi o tem, kako zatreti šnops in z njim združeno izpodkopavanje pravosti in ponemčevanje slovenskega ljudstva na Stajerskem.

* **Schulverein** deli božična darila. Vsak nemški učiteljskišnik, ki obiskuje v Celovcu tečaj za slovenščino, je dobil 10 K. Slovenci, vidite, kaj je slovenščina vredna!

* **50vinarski novci.** Nova pogodba o kovanju denarja bi morala biti pravzaprav že sklenjena med Avstrijo in Ogrsko, ker poteče dosežanje pogodba z 31. decembrom t. l. Ravno tako kakor bančni privilegij (predpravica), bo tudi ta pogodba podaljšana za 6 tednov. Po novi pogodbi za kovanje denarja naj bi se dovolilo nadaljnje kovanje denarja srebrnih kron, 5kronskih novcev in zlatnikov po 100 K. V zadnjem času pa je stavila dunajska trgovska zbornica predlog, naj se kuje tudi 50vinarske novce. V resnici se marsikje opaža potreba nekega srednjega novca med dvajsetico in krono.

* **Duhovniške plače** se bodo od 1. januarja 1911 dalje izplačevale potem c. kr. poštne hranilnice. V sled tega neha jo vsa nakazila pri c. kr. davčnih uradih z dnem 31. decembra 1910.

* **Lončena posoda** postane dražja. Tovarnarji lončenih posod so zvišali svoje izdelke za 10 odstotkov.

* **Svila in baržun** se podražijo. Lastniki tovarnen svile in baržuna (žameta) so sklenili zvišati cene svojih izdelkov za 5 odstotkov. Kot razlog temu navedajo podraženje sirovin.

Mariborski okraj.

m **Maribor.** Naši Orli bodo igrali na dan Sv. Treh kraljev dne 6. januarja 1911 zvečer ob 8. uri v dvorani tukajšnjega Katoliškega delavskega društva Flössergasse št. 4, zanimivo Medvedovo igro: „Za pravdo in srce“. V Mariboru še ni bila igra na nobenem odru. Vabljeni so vsa okoliška društva in slovenstvo mariborske okolice in Maribora k tej predstavi.

Slovenci in Slovenke v Mariboru in okolici pride na Kraljevo, dne 6. januarja 1911, gledat v dvorano Kat. del. društva boj „Za pravdo in srce“!

Maribor. Gosp. Juro Gredlič je otvoril v hiši gosp. dr. Kaca v Tegetthoffovi ulici brivnico. Gosp. Gredlič je zaveden Hrvat ter ga mariborskim in okoliškim Slovincem priporočamo.

m **Kamnica** pri Mariboru. Na Stefanovo se je vršil pri g. Kristoviču dobro obiskan shod, na katerem se je razpravljalo o važnosti ljudskega štetja in šolskih zadevah. Govorniki so v poljudni besedi razlagali zbranimu ljudstvu, kako naj postopa pri ljudskem štetju, da se število Slovencev ne bo znižalo ter da bo Kamnica pokazala zopet svoje slovensko lice kot pred 10 leti. Tudi o šolskem vprašanju so govorniki temeljito razpravljali. Zbrani moške so z ogorčenjem ugovarjali drzni nameni nemškega Sulferrajna, ki hoče ustanoviti v Kamnici popolnoma nemško šolo. Moške so sami priznavali, da se že v dosežani kamniški šoli slovenski deci nemščina preveč vbija v glavo. Uspeh shoda je bil lep. Ljudstvo si želi še več takih zborovanj. Shodu je predsedoval g. Čiček iz Jelovca.

m **Fram.** Naše mlado izobraževalno društvo je imelo na Stefanovo poučen shod, ki je bil tako obiskan, da je bila dvorana napolnena polna, in sicer skoro same mladine. Nastopila sta dva govornika in dve govornici. Ferdinand Lešnik je govoril o časopisju; Angela Vešnik o napredku slovenskega dekleta; M. Lešnik o ženskem delu in Jožef Priol o izobrazbi. Ob koncu shoda so se prvič izposodile knjige in časopisi. Naša mladina gre veselo naprej. Drugi shod bo prvo nedeljo po novem letu.

m **Hoče.** Kat. bralno in gospodarsko društvo v Hočah priredi na novega leta dan pri g. Rožu p. učno zborovanje popoldne po večernicah. Pante, dekleta, moške, žene, pridite v obilnem številu! Odbor.

m **Negova.** Bralno društvo ima v nedeljo dne 8. januarja 1911 po večernicah v župnišću svoj redni občni zbor. K najobilnejši udeležbi vabi odbor.

m **Sv. Jurij v Slov. gor.** Na Kraljevo v petek dne 6. prosinca 1911 priredil mladniška zveza gledališko predsto o. Krasna igra: „Garcia Moreno“, bo gotovo vsakega zanimala. Vrši se žalo igra v Kito, glavnem mestu južnoameriške republike „Ekvador“ v letu 1775 in jasno razsvetljuje znane framacijske namene. Tudi bomo slišali zanimivosti o je uzalemskem potovanju. Da ne bode manjkalo razvedrila pet a, bo skrbel pevski zbor. Naj torej nikdo ne zamudi prilike, zopet videti in slišati kaj lepega in koristnega.

Ptujski okraj.

p **Ptuj.** Sedaj je čas, da pokažemo, kaj smo. Plavati nad strankami, je znamenje neznačajnosti. I-meti na vsakem ogledu zastave razvite, na prvem ogledu za katoliško-narodno stranko, na drugem za slogaško-liberalno, na tretjem za odkrito-liberalno, na četrtem pa skrivaj tudi za štajercijansko, tako vendar ne ravna jo moške. Bodimo gorki ali pa mrzli, nikdar mlačni. Pokažimo pravo barvo. Sedaj se naročajo novi listi. Zadržimo z vsemi agitacijskimi sredstvi „Štajerca“, „Slogo“ in „Nar. List“, te različno barvane liberalne

škodljivce. Razširjamo naše liste! Nastopajmo odločno! Skušali bomo dobiti podatke, kaki listi so v našem okraju razširjeni ter jih bomo objavili v „Slov. Gospodarju“. — V četrtek, dne 29. t. m. je protialkoholni shod v Ljubljani. Razpravljalo se bo tudi o razmerah v ptujskem okraju. Zelo dobro bi bilo, da res začnemo nekaj v tem oziru. Ljudstvo trpi vsled šnopsarske kuge, a nikogar ni, ki bi ga rešil. Saj ste videli, kako sta zavpila „Stajere“, „Sloga“ in vse nemško časopisje, ko se je samo opozorilo na to kugo, od katere imajo dobiček nemški žganjarji in slogaški oštarijaši.

Podvinci pri Ptuj. Umrl je dne 8. t. m. kmet Tomaž Čeh, previden s sv. zakramenti. Dosegel je lepo starost 75 let. Bil je dober katoličan, svoj čas občinski predstojnik, dober ud Bralnega društva itd., in je volil vsikdar s katoliško-narodno stranko. V nedeljo se je vršil pogreb, ki se ga je udeležilo ljudstvo v lepem številu. N. v. m. p.!

p **Sv. Tomaž** pri Ormožu. Tekom zadnjih treh tednov je smrt pri nas čudno izbirala svoje žrtve. Umrla sta blaga starčka Franc Majcen iz Trnovca, star 88 let, in Janez Dovečar iz Senika, star 80 let. Oba sta bila „zlata ženina“, že 52 let v zakonu. Dne 19. t. m. je umrl v Savičih po hudih bolečinah 15letni mladenič Anton Belšak na zastrupljenju krvi vsled izdiranja zoba. Isti dan pa je ubilo drevo 19letnega zidarja Franca Zemljič iz Koračic.

p **Pavlovci** pri Ormožu. Pretekli teden je neusmiljena smrt zahtevala tudi v naši vasi svoj plen, ali žalibog, izbrala si je miroljubnega moža občine, še komaj 50 let starega Matjaža Zadravec. Že lansk leto je hotela neusmiljenka obiskati blago hišo; dolgo časa je mučila grozna bolezen ženo rajnega, toda molitev nedolžnih otrok je prodrla oblake ter bila uslišana; ljubi Bog je odvrnil nakano neusmiljenke. Lahko si mislite, dragi čitatelji, kako žalostni so bili za otroke prazniki rojstva Gospodovega, ko ni bilo drage matere ter hišne gospodinje v njihovi sredini, ker je iskala pomoči v bolnišnicah. Nepopisno žalostni so pa bili letošnje leto božični prazniki v isti hiši; dne 12. t. m. je podrla bolezen očeta in gospodarja na smrtno posteljo, in že dne 21. t. m. se je preselil blagi mož v večnost. Bil je mnogo let v občinskem odboru ter pridno deloval za blagostanje občine. Pogreb se je vršil dne 23. t. m.; že mnogo let ne pomnimo v naši vasi tako lepo obiskanega pogreba, kakor ta dan. Za krsto je stopala zapuščena vdova z 9 nepreskrbljenimi otroki, katerih solze so rosile pot od domačega praga do groba rajnega. Globoko ginjeli smo gledali na zapuščeno obitelj ter si brisali solze iz oči. Upamo, da ljubi Bog ne pozabi te blage obitelji, kateri enake ni daleč okoli, ter ji pomaga v tem žalostnem položaju.

p **Ptujska gora.** Tukaj je umrla ena najboljših mater, gospa Ana Žunkovič, rojena Bombek v starosti 77 let. Vzgojila nam je najboljšo sinovo in hčere, na katere sme biti slovenski narod ponosen. Davorin je c. kr. major v Kromerizu, ki je ostal v kljub svojemu dostojanstvu in vojaški suknji zvest sin milega nam slovenskega naroda. Janko je nadučitelj pri Sv. Marjeti niže Ptuj, a Franc je prevzel domačijo ter je znan daleč na okrog kot skrben gospodar, gostilničar in delaven občinski odbornik. Hčerke so vzgledne in skrbne kmetice. — Slava njenemu spominu!

p **Sv. Lovrenc** na Dravskem polju. Na sveti dan ob 4. uri zjutraj je v Župeči vasi iz dosedaj še neznanega vzroka nastal ogenj. Zgorelo je gospodarsko poslopje gostilničarju Štef. Beraniču in sosedna koča. Škoda je precej velika in je le deloma pokrita z zavarovalnino.

p **Sv. Lovrenc** na Dravskem polju. Lepo in primerno je obhajalo Božič letos naše Bralno društvo na Stefanovo popoldne. Z lepimi narodnimi pesmimi nas je razveselil naš, še sicer mladi, a vendar pogumni pevski zbor pod vodstvom požrtvovalnega gosp. organista. Čast in hvala njemu in pevskemu zboru za krasen vžitek! Težko nalogo so si naložili mladeniči z vpriporitvijo božične igre v 5 dejanjih „V zadnjem trenutku“, a so jo dobro rešili. Igralci (9) so svoje vloge dobro pogodili, čeravno nekateri, zlasti glavna vloga Franceta Srčnika, niso bile lahke. Človek se mora res čuditi tako lepemu nastopu priprostih mladeničev. Častitamo jim k lepemu uspehu! Ganljiv pa je bil prizor, ko so dečki pred jaslicami in razsvetljenim božičnim drevescem pozdravili z lepo pesmijo božje Dete ter mu darovali: mlado jagnje, suknjico in svoja srca. Skratka: bil je lep božični večer, ki nam ne izgine tako kmalu iz spomina. Dvorana je bila napolnena polna; razen domačinov so nas v posebno velikem številu obiskali sosede iz Cirkovca, Črne gore (s pevskim zborom in godbo na lok) in Majšberga. Najsrčnejša zahvala vsem za mnogoštevilen obisk!

p **Sv. Lovrenc** na Dravskem polju. Od 9. do 14. prosinca 1911 se vrši v Zadrudnem domu zadrudni tečaj. Poučevalo se bo o poslovanju zlasti posojilnic in drugih zadrug. A vsako dopoldne bodo od 8. do 10. ure splošna predavanja o gospodarskih, zadrudnih in splošno kmečkih zadevah, ki so ravno v sedanjem času zelo važne. Predaval bo zastopnik splošne avstrijske Zadrudne zveze z Dunaja, odposlanec c. kr. Kmetijske družbe v Gradcu in g. nadrevizor Pušenjak. Ker je dandanes bolj ko kedaj potrebno, da je vsak kmetovalec dobro poučen o vseh vprašanjih in zadevah kmečkega stanu, naj nihče ne zamudi te lepe priliko. Vsi kmetje iz domače in sosednjih župnij bi naj si doma tako uredili, da bi se od 9. do 14. prosinca vsak dan lahko udeležili teh vele-

važnih predavanj. V znanju je moč! Čim bolj bomo poučeni kmetje o zadevah svojega stanu, tem večja bo tudi naša moč!

p **Sv. Bilek v Sl. v. g. r. Z.** do godčasne zimske dni bomo tudi mi priredili veselo zabavo našim mladim in starim na Kraljevo t. j. 6. januarja po večernicah šolskih prostorih Igrali se bodo a igri: „Poštna skrivnost“ in „Strahovi“. Potem bo šaliva pošta in šalivi srčkov. Prsta zabava v Horvatovi v g. sv. K. obilni udeležbi vabi odbor.

p **Sv. Barbara v Holozah.** Dne 24. t. m. se je vršila v župnišću pri Sv. Barbari v Holozah božičnica za uboge šolske otroke. G. župnik J. nez Vogrin so obdarovali 26 otrok s toplo obleko, za kar jim bodi tem p. to. izrečena in ipriščena zahvala.

p **Sv. Lovrenc na Drav. polju.** Bralno društvo ima svoj 8. redni občni zbor dne 8. prosinca 1911. Na dnevnem redu je poročil: tajnika blagajnika, knjižničarja volitev odbora, sprejemanje udov in poučni govor g. dr. Leskovarja iz Muribora.

Ljutomerski okraj.

l **Ljutomer.** Liberalci vseh različnih kalibrov hočejo zopet motiti naše dobro ljudstvo ter je spravili na svojo stran. Seveda po ovinkih in po možeh, ki niso bili nikdar ne miš ne tič. Liberalci ni bil nikdar prijatelj kmečkega ljudstva. Kadar sedijo z nami skupaj, se nam laskajo, od zadaj pa nas imajo za neumne kmetavzarje, ter nas odirajo, kjer nas morejo. Vse pijavke kmečkega stanu, ali niso stebri liberalnih in slogaških strank? Da liberalni učitelji obsojajo politiko pred vsem naših deželnih poslancev, je razumljivo. Gre se za nove, višje plače. Zato pa se trudijo sedaj vsi liberalci, liberalčki in slogaši, da bi nas spravili iz Kmečke zveze ter nas postavili v vrste, katere bi precej skrivno, potem pa javno vodili ljudje, kakor dr. Kukovec ali pa celo radi hudodelstva po par. 128 nekaznovani dvorni svetnik Ploj. Kdor je mož, ostane zvest svoji stranki!

l **Sv. Jurij ob Ščavnici.** Pretekli ponedeljek, dne 19. t. m. ob 7. uri zjutraj je v nežni mladosti 16 let umrl na Ženiku pri Sv. Juriju ob Ščavnici Anton Muhič, šestdesetlet mariborske gimnazije. Podlegel je vnetju srčne vrečice. Bil je priden in vzoren dijak, a ni mu bilo usojeno, da bi dosegel svoj cilj, Bog ga je poklical prej k sebi. Sprevod, ki se je vršil v sredo, je vodil ob spremstvu gg. domačih duhovnikov in g. Ljutomerskega kaplana A. Lovreca, njegov profesor preč. g. dr. Anton Medved iz Maribora. Ta sprevod je pokazal, kako je žalovala cela fara za nadebudnim mladeničem, ki je moral prerano v grob. Spremljali so ga k večnemu počitku njegovi sošolci iz Maribora, vsi učenci domače ljudske šole pod vodstvom učiteljskega ter velika množica ljudi, zlasti mladine. Obodprtem grobu mu je govoril gosp. dr. Medved prekrasni nagrobni govor, ki je ganil vse navzoče do solz, ter se poslovil od njega v imenu cele fare in v imenu mariborske gimnazije. Naj v miru počiva!

l **Kapela.** Na Stefanovo je bilo pri nas zelo živahno. Naše Bralno društvo je priredilo tombolo, ki je zvalila zelo mnogo ljudi v prostore Horvatove gostilne. Občinstva je bilo toliko, da so morali mnogoteri oditi, ker niso dobili prostora. Prireditelj se je pričel s pozdravom društvenega predsednika gosp. Divjaka, ki se je zlasti tudi zahvalil vsem onim, ki so kaj darovali za tombolo, ali so se pa drugače trudili in žrtvovali. Po pozdravu je imel urednik Kemperle iz Maribora poučni govor, v katerem je tolmačil važnost izobraževalnih društev, in pozival v prvi vrsti mladino k živahnemu društvenemu delu. Nato se je pričela tombola. Žalibog smo imeli za toliko občinstva premalo listkov, in smo morali radi obilice darov, ter da je vsak lahko poskušal svojo srečo, tombolo ponavljati. Akoravno je radi tega trpela tombola dolgo časa, je vladalo med zbranim občinstvom vendar veselo razpoloženje. Domači orkester in šentjurjevski pevski zbor, ki sta med odmori neumorno prednašala vse se se slovenske pesmi, sta poskrbela, da je bila radost še večja. Upamo, da je čisti dobiček tombole precejšen in bo društvu, kateremu je bil namenjen, zelo dobro došel, ter bo le pospešil njegov živahen razvoj.

Konjiški okraj.

k **Prihova.** Prvo pojasnilo naprednemu dopisniku v „Stajerca“, stanujočemu na Razkotecu na slovenskem Stajerskem. Osem dni potem, ko je zagledal štajercijancev dopis beli dan, se me je vendar nekdo usmili in mi prinesel list. Ko preberem silno dolg članek, spoznam, da me preveč hvališ in da nisem nič prida, ker me „Stajere“ hvali. Zdi se mi pa vendar potrebno, da pojasnim nekatere stvari glede mojega politikovanja, ki se strinja s kršćanskim naukom in je zato dovoljeno. Dopisnik piše med drugim: „Kaj briga gosp. kaplana, če bere eden ali drugi „Stajerca“? Pravi, da se gre za vero, a mi tega ne verujemo.“ Ali ste ga slišali? Kakor marsikaterih drugih resnic ne verujejo, tako štajercijanci tudi nečejo verovati sv. cerkvi, da je greh, brati veri sovražne spise, to je take knjige in časnike. Veš Tonček, ako hočeš biti „kršćansko“ pravičen, moraš imeti za greh in se torej ogibati tistega, kar te uči Kristusova sv. cerkev; drugače tvoja pravičnost ni kršćanska, ampak zlodejeva. Veselo novo leto! — A. Bukovšek, kaplan.

k **Konjice.** Kraški šolski svet nam pošilja to-le zahvalo. Z izvanredno požrtvovalnostjo naših dobrotnikov bilo nam je mogoče pri božični slovenske okoliške šole v Konjicah obd. riti 134 otrok s toplo obleko, obnavlom in peclvom; razv. n tega je obdarila pre-svitla kneginja Kristiana Windisch-Graetz 25 otrok naše šole. Izrekamo tem potom vsem blagim d-rovateljem posebno p-evstili kneginji Windisch-Graetz, njega ekselencij proizveštemu škofu dr. M. N-potnik in darežljivim Konjičanom od blizu in d-leč svojo naj-izkrenejšo zahvalo! Zahvaljamo pa tudi gospodično M. Pi-nat za njen veliki trud in s spodu kateheta za proizvajanje slavnostne igre! Bog plati vsem!

Celjski okraj.

c Celje. Na dan 24. t. mes. je umrl tukaj bivši župan in veletržec Julij Rakuš. Bil je star 58 let. V grob ga je spravila sladkorna bolezen, vsled katere si je moral dati pred kratkim odrezati nogo. Čeprav zvest pristaš nmške misli, vendar mu zadnja leta niso ugajala pota nemške politike v Celju.

c Celje. V liberalnem taboru je vse po koncu. Za političnimi izgubami so prišle sedaj neprilike liberalnih gospodarskih zavodov. Zveza slovenskih posojilnic in Zadruga Zveza sta v največjih škripcih. Liberalna slovenska posojilnica ima veliko denarja pri Zvezi slovenskih posojilnic. Kaj bo? Slovenske posojilnice opozarjamo na to, da je Miloš Stiebler plačan od vlade za potovalnega zadrugnega učitelja in bi moral biti vsem strankam na razpolago, toda vdinjal se je samo liberalcem ter bil tam kolovodja njih gospodarskih kolobocij!

c Radi prodaje zaloških gozdov vlada v žalski okolici veliko razburjenje. Bivši lastnik pl. Lenk jih je dal razprodati po dveh pooblaščenih, ki sta zlorabila njegovo zaupanje in prekoračila njegovo pooblastilo, hoteč kupce oškodovati z mero, ki ni v navadi. Njegov zaupnik je, uvidevši, da je izid pravde za obadva dela dvomljiv, ker so podpisali kupci neko izjavo, v kateri je mera izrečno določena, svetoval in deloval na to, da se stranke poravnajo in počez — brez merjenja — določijo kupnino za posamezne kose. Toda nekateri žalski liberalci so se temu najbolj upirali, češ, da pogodbe niso veljavne, da ne privolijo v nobeno poravnajo in da plačujejo pogoje no ceno le za katastrofalni (vodoravni) oral. Naenkrat pa so stvar zasukali, ko je pl. Lenk stvari storil konec in gozde, oziroma svoje pravice njim odstopil; pri tem je izgubil kakih 20.000 K, kajti dobil je od teh poštenjakov 150.000 K, med tem ko na podlagi že sklenjenih kupnih pogodb po katastrofalni meri dobi mnogo več. Sedaj so pa postali žalski in gotoveljski liberalci čisto drugega mnenja; sedaj zahtevajo od kupcev, ki so dobro kupili, da jim se nekaj doplačajo na oral; o zgihanju počez nečijo nič vedeti; samo onih pogodb se hočejo držati, ki so za nje ugodne, druge pa hočejo razdreti in znova prodati posamezne kose. Tedaj se ne zadovoljijo z dobičkom, katerega jim je vrigel pl. Lenk v žrelo, ampak hočejo še od kmečkih kupcev svoj davek. To je liberalna poztvoválnost! Žal, da je dosti kratkovidnežev, ki se vsedajo na te liberalne limanice in razspirajo liberalcem denar, četudi imajo že veljavno kupčijo dogovorjeno.

c Zadohrova pri Celju. Dne 12. t. m. je umrl tukaj vrl mož Janez Ledinek po kratki, mučni bolezn, previden s sv. zakramenti. Rajni je bil povsod priljubljen, o čemur je pričal tudi pogreb, ki se ga je udeležilo ljudstvo od blizu in daleč. Zapuščala žalujejo vdovo in štiri nepreskrbljene otroke. N. v m. p.!

c Smartno ob Paki. Naša „nestrankarska“ požarna bramba je najela posojilo za drugo brezpotrebno brizgalnico pri tukajšnji liberalni posojilnici. Se pač drži gesla, ki se glasi: Svoji k svojim. Od računov požarne brambe v kratkem več zanimivosti, da bodo Pačani zvedeli resnico, kako se pri isti gospodari.

c Smartno ob Dretji. C. kr. kmetijska družba v Gradcu razpošilja našim kmetom prešiče-plemenjake pod imenom neke pasme „Deutsche Edelschweine“. Splošne so pritožbe nad zanikrnim in zaostalim plemenom, ki pač proti našemu domačemu daleč zaostaja. Svetuje se vodstvu, naj poskusi vendar enkrat našo spodnještajersko pasmo „čisto slovensko“ uvažati nemškim sodeželanom, in uspehi bodo vidni, da si živinorejci vendar še izboljšajo. Südmarka in Schulverzin menda ne bosta nasprotovala tej novi nemški nevarnosti za nemštvo. Da dobi enega prašiča, mora biti kmet ud podružnice in plačati 30 K in voznino za žival. Ker pa mora družba že dvakratno svoto pri nakupu teh plemenjakov dodati iz deželnih sredstev, se razvidi, koliko nepotrebnega denarja dobe vsled tega nemški graščaki za svoje „Deutsche Edelschweine-Zucht“ na Gornjem in Srednjem Štajerskem.

c Ljubno. Ni še dolgo, kar je „Straža“ v 103. številki ožigosala neomikanost dveh liberalnih žensk iz Gradea, ki sta hladili v neki tukajšnji gostilni svojo onemoglo jezico, kateri so zapadle kot žrtve v gostilni na mizi ležice vžigalice „V korist obmejnim Slovincem“. Škoda, da se niso oglasile še drugokrat, in sicer v gostilni g. Klemenška, p. d. pri Režavu. Tam bi bile pač osrečene z vžigalicami z napisom: „Bund der Deutschen in Nied. Öst. Wir wollen, daß deutsch bleibt, was deutsch ist, und deutsch wird, was deutsch war.“ V sredini je nemški grb s frankfurtarico. Da pa se pravi namen razkrije, se včasih prelepijo te izvalne barve z drugim listom, ki nosi napis „Unterstützungsfond des Reichsbundes.“ Sodbo naj si napravi vsak sam. Govori se, da je naročilo te vžigalice novoustanovljeno društvo na Ljubnem, in to po načelniku Podpečanu, ki je bil nekadaj žandarm. O tej stvari, kakor tudi o nemškem poveljstvu pri društvu homo izpregovorili še resno besedo, kakor zahteva to čast slovenskega trga Ljubno.

c Gornjesavinjska dolina. Ogorčeni nad nesramnim napadom na duhovnike v „Nar. Dnevniku“ radi še nedognanega žalostnega slučaja v Belih vodah, odločno ugovarjamo, da si predrzne nek nezreli fant brusiti svoje orožje s takimi lumparijami. Le tako naprej, in mi se bomo ravnali po geslu: Zob za zob, in kmalu bo polna mera, da se vam bodo ježili lasje od grdih slučajev v učiteljskih in liberalnih krogih. Ljudje, ki krščanske poštenosti niti ne poznajo, naj molčijo, ker se jim bo sicer kmalu tako podkurilo,

da se bo razcedilo vse tisto gnjusobno maslo, ki ga imajo na glavi.

c Nova Cerkev. Kres, znamenje križa, so na sveti večer o polnoči žgali na griču Strmen trije vrli fantje iz Homea, in sicer: Jože in Martin Divjak ter Jože Tratnik. Živeli!

c Nova Cerkev. Smrtno nevarno se je opekla po obrazu in rokah dne 23. t. m. 58letna Jera Kričaj, viničarka pri posestniku Jakobu Arliču v Čreskovi. V kuhinji so se ji saje vžgale, ker je ta dan več kurila, kakor po navadi, sirota pa je gasila s predpasnikom na vse moči. Pred osem leti je na enak način zadobljena grozovite bolečine komaj ozdravila v celjski bolnišnici.

c Nova Štifa pri Gornjem Gradu. Kakor je bilo naznanjeno v „Slov. Gospodarju“, smo imeli tukaj sv. misijon. Vodila sta ga č. gg.: p. Kasijan in p. Klemen iz reda sv. Frančiška. Dasiravno je bilo ves čas neugodno vreme in slaba pota, smo se vendar udeleževali z veseljem misijonske pobožnosti. Č. gg. misijonarjema smo prav hvaležni za njun trud, zlasti za krasne misijonske govore. Srčno se pa zahvaljujemo tudi veleč. g. župniku Ferme, ki so nam oskrbeli milost sv. misijona. Vaša želja, da bi sedaj, ko imamo prav krasen okar v župni cerkvi, da bi bila tudi srca župljanov prenovljena, se je izpolnila. Mi vam obljubimo, da hočemo nauke, ki smo jih slišali pri misijonskih govorih, zmiraj izpolnjevati, in da hočemo biti poštene katoličani, zvesti otroci matere sv. Cerkve, zmiraj vdani svojim voditeljem, duhovnikom, in da hočemo biti in ostati katoliško-narodni Slovenci. — Farani.

c Teharje. Tukaj se bo ustanovilo dne 8. januarja prepotrebno k. s. izobraževalno društvo. Kdor pozna naše razmere, ve, kako potrebujemo društva, kjer se bodo zbirali zlasti fantje in dekleta, delavci in kmetje. Grozeče nemškutarstvo se resno napenja, starodavne Teharje narodno in pravno uničiti in napraviti iz naše lepe župnije nemškutarsko gnezdo. Kapitalizem izsesava delavce in preganja kmete iz njih lepih kmetij. Da bi se prebudilo Teharje in ne spalo več smrtonosnega spanja, se hočemo vsi združiti, ki ljubimo svojo staroslavno, prelepo, imenito domačijo. Torej dne 8. januarja po večernicah vsi kmetje in delavci na svidenje v bralni sobi kaplanije. Obenem se bo igrala čarobna burka Repoštev, ki bo nudila vsem obilo smeja in zabave.

c Teharje. Zadnje čase se je čitalo in obžalovalo, da je v Poštorni par stotin Nemcev zmagovalo na tisoče Čehov pri občinskih volitvah. Takih Poštorn imamo premnogo na svoji zemlji. V naši občini se je pri zadnjem ljudskem štetju našlo 2039 Slovincov in 120 Nemcev (!). Seveda če odštejemo 5 ali 10 res nemških družin, so oni Nemci le na papirju, dejansko so pa to ljudje, ki so zatajili svoj materni jezik. In v tej slovenski občini so tudi pri zadnjih volitvah zmagali nemškutarji. Kako, vidi vsakdo, ako primerja 2039 Slovincov s 120 Nemci. Tužna nam majka! Bližamo se ljudskemu štetju. S strahom gledamo zopet v bodočnost, koliko Nemcev (!) se bo to pot našlo. Čudimo se le, da so števni komisariji možje, o katerih je znano, kako so v narodnem oziru zagrizeni. Eden izmed njih je bil za časa občinskih volitev najstrastnejši agitator za nemškutarsko stranko. Upamo, da bodo vsi Teharčani ostali zvesti svojemu narodnemu jeziku, da bodo ostali značajni. Ali je to značaj, če se zataji svoj materni jezik in tako podpira skrajno krivično nemško propagando? In tudi občevalni jezik je tisti, ki se govori v domači družini, ne pa morebiti, ako pridemo s kakim Nemcem skupaj, ali če pošiljamo svojo dečo v nemško šolo (kar je sicer zelo žalostno), ali če je naš gospodar Nemec. Ta občevalni jezik je na Teharjih povsod slovenski z malimi izjemami, ki se pa dajo na prste prešteti. Bomo videli, kaj nam prinese prihodnost.

c Sv. Ema. Take udeležbe pri občinskih volitvah menda ni bilo še nikoli. Posebno so se odlikovali Sv. Vid, Jerčin in Gasirž, kjer ni skoro nihče zaočel ali odpadel. Le v Vonarju in Marčavasi se jih je nekaj izneverilo, oziroma ostalo doma. Upamo, da se pri zopetnih volitvi tudi ti izpreobrnejo, saj se gre tudi za njihovo korist.

c Sv. Ema. Ko se je vračal Matevž Jerauko od polnočnice, je zelo nesrečno izpodrsnil in si nogo nevarno poškodoval. Saj ni čuda, če imamo na vrhu take ceste, da bi se lahko v njih skrivale lisice. Tu si pogledite volilci občinsko gospodarstvo!

c Sv. Ema. Pri letošnji rekurnzi volitvi so dobili naši somišljeniki zopet le III. razred v roke, v II. razredu so pa propadli vsled zaspanosti in nezvestobe nekaterih volilcev za par glasov. Prvega razreda se niso udeležili. Proti volitvi so vložili našinci zopet rekurs s podobnimi točkami kot lansko leto.

c Sv. Ema. Po volitvi II. razreda so se pri županu zopet stepli — ker ima gostilno — in nek pristavski volilec III. razreda je pri tej priliki ob prst. Napadli so ga radi tega, ker baje ni prišel pravočasno voliti. In taki pretepači naj bi pravično vladali! Celo poštene Pristavljeni se zgražajo nad tako nasilnostjo in grozijo, da jih ne bodo več volili. Prav tako, saj imajo dosti poštenjakov v svojih vrstah!

c Sv. Vid pri Grobelnem. To se je pa kar za razjokat. Koga bi solze ne polile, ko čita dolgovozne otrobe v „Nar. Listu“, kjer prežvekuje nam dobro znani dopisnik zopet o sovraštvu, ki ga je neki naredil poprejšnji kaplan v St. Vidu. Poprej niso ljudje nič vedeli, kaj pomeni beseda „liberalec“ in kaj „klerikalec“. To je iznašel šele poprejšnji kaplan Ostrž. Kaj ne, liberalčki, on je bil tisti, ki je ustanovil pred štirimi leti v Celju naprednjaško stranko, in sta na-

stali tako dve, dočim je bila poprej samo ena, in sicer „klerikalna“? Kaplan Ostrž je bil dalje tisti, ki je klical iz Celja različne liberalne govornike, ki so potem hujskali ljudi zoper klerikalce v St. Vidu ter jim grozili s pestmi. Ali ni res? On je bil tisti, ki je zapeljal Florijana, da je začel voliti napredne kandidata, ko je vendar še poprej, ko ni bilo še liberalcev, agitiral Goleš za dr. Korošca. Ostrž je tudi kriv, da morajo sedaj liberalci duhovnike in klerikalce preklinjati. Lepo ste se izdali, naprednjaki, kako ste olikani, ker ste nam povedali, kako preklinjate. V svoji olikanosti je grozil tudi neki liberalni petelinček, da bo razbil posojilniško blagajno „bolne hranilnice“, Vsak čas pričakujejo naprednjaki, da bo izdihnila, pa v njihovo največjo žalost le noče. Mislijo, da je tukajšnja hranilnica ravno tako peto kolo in mrtvo ru-jeno dete, kakor celjski „Nar. Dnevnik“, ki se bo ob novem letu stegnill vsled same slabosti. Povejte nam torej, kje so tiste podrtine, o katerih kvasite. Visoko vzvišeni so šentvidski liberalci nad navadne zemeljske ljudi. Njim je dana oblast, soditi duhovnike, ker kaplane ne pošiljajo k njim zaradi tega, da bi učili liberalce krščanskega življenja, ampak zaradi tega, da liberalci poučujejo kaplane v tem, česar se ne znajo. Saj neverniki pa tudi niso naši liberalci. Kdo bi mogel kaj takega trditi? In vera pri njih tudi ne peša. Sicer so pisali enkrat v „Nar. Listu“, da vera peša pri njih, pa to se jim je le zareklo, zato so pa prihodnjič to svojo zmozo popravili in trdijo, da ta smrdljiva laž, da namreč vera pri njih peša, izvira od naše stranke po kaplanu Ostržu. Kaplan Ostrž je menda ljudem priporočal, naj si naročijo brezverske liste, kakor n. pr. „Nar. List“, ker potem ne bo nevarnosti, da bi postali neverni. Ali morete liberalci utajiti, da so gospod rekli, da je branje liberalnih listov krivo, da postanejo ljudje brezverni? Če so vaši listi tako krščanski, zakaj si jih pa potem ne upajo ljudje naravnost zahtevati na pošti? Čemu jih potem skrijejo hitro pod sukno, ko so jih dobili, kakor da bi bili kaj vkradli?

c St. Vid pri Grobelnem. Grozno! Strašno! V St. Vidu hodi ponoči nekdo okoli, in ta nekdo ima črno sukno. In po pregrešnih potih hodi. Kajti če ne bi bila njegova pota pregrešna, bi hodil po dnevu na obiske. Po kaj pa lazi ponoči okoli? Ali nima doma kaj delati in jesti? Koliko pohujšanje za Šentvidčane! Ali morete, preljudi ljudje, pripustiti, da se godi med vami kaj takega? Sramota za vas, če ne izpodite takega človeka iz svoje župnije. Ni vreden tak grešnik, da ga pes povoha. — Tako so torej šentvidski liberalci izpolnili svojo grožnjo in začeli z bombami streljati na tiste, ki se ne držijo svojega reda! Se par takih strelav naj izstrelijo na hišo dotičnega človeka, in hiša se bo zrušila nad njegovo glavo. In ko bo ta koča v razvalinah, potem bodo gnali šentvidski liberalni generali proti Lentekovi trdnjavi svoje hrabre čete, ki se ne zbojijo vsakega trdnja, posebno takrat ne, kadar spi dolgouha in kratkorepa žival. Z novimi lovorikami ovenčani bodo korakali od navdušenja in zmage pijani vojaki v Mlače in bodo tam pogrnali v zrak sovražne trdnjave. Nazadnje bodo namerili top proti Vodrežu in bodo začeli „bombardirati“ tistega, preklicanega Vužireka ali Požireka, ki jim dela toliko preglavice in katerega bi najrajši živega požrli. Že njegovo ime je za liberalce tako čudno, nikdar ga ne morejo prav izgovoriti, davijo in davijo se nad njim, kakor tudi nad drugimi imeni klerikalcev, da se človeku smilijo in se boji, zdaj pa zdaj se bodo zadavili. Kar bo klerikalcev ostalo, tem bodo pa kar komandirali, naj pristopijo k liberalcem, in Bosna bo mirna. Nato dobijo še liberalnega „kaplančka“, ki sedaj „študira“ na neki „črni šoli“ in tako učeno piše v „N. Listu“, celo evangelije že zna razlagati, in nekaj latinskega razume in je velik „philosophus“ (modrijan). Ta bo znal tudi požar „panati“ in bo klerikalcem vse „zacopral“, tako moč bo imel. — Kaj ne, zlati časi se bližajo za šentvidske naprednjake. To bo veselo življenje! Hu-hu-hu!

c Štitenca pri Celju. Brašno društvo v Štiteni pri Celju ima svoj redni občni zbor dne 1. janu rja po večernicah v prostorih novega šolskega poslopja. Prijatelji izobrazbe so vabljeni v bitnem številu.

c Frankolovo. Kmetijsko katoliško izobraževalno društvo priredi svoj letni redni občni zbor na novega leta dan o o dno po večernicah v prostoru občinske pisarne. Vabi se k obilni v e e kbi.

c Novocerkev. Tukajš e b alno društvo bo imelo občni zbor 31. decembra takoj po večernicah v društveni sobi. Vabljeni ste prav ul dno vsi.

c V Šmartnem pri Gornjem gradu prirede fanje iz bvaž. društva igro „Dr. Vseznal in njegov sluga Šipko Tiček“ v dv-h dejanjih pri g. Rajnu dne 8. januarja. Pred igro, med odmori n o igri popeva moški in m san zb r. Začetek ob 3. uri popoldne in ob 7. uri z večer. K r je čisti dobiček namenjen prost voljni požarni brambi v Šmartnem se pripo očajo za obilno udležbo prireditelji.

c Sv. Vid pri Grobelnem. Na dan sv. Trh Krajev v večernicah priredi n ša D-kiška zve a veseo igro „Čašica kave“ in šal-jivo igro „Pr g spodi“ v prostorih tuka šnje ljudske šole. Pr čakuje se obilne udeležbe.

c St. Jar ob juš. Zel. Tukajšnja okoliška požarna bramba ponovi na splošno željo občinstva čarobno burko „Repoštev“ v petih dejanjih a petjem in velikim srečolovm v n dežo dne 8. jan. v gor. prostorih Kat doma tako po večernicah. K obilni udeležbi vabi najljubneje odbor.

Brežiški okraj.

b Globoko. Vpijoča krivica, ki jo moramo trpeti pod posilinemškim vilstvom okrajnega zastopa brežiškega, presega v zadnjem času že višek skrajnega potrpljenja. Pred par dnevi se napotim po opravih z vozom v Sromlje, z mirno vestjo, nič hudega slu-teč. Naenkrat pa me preseneti grozno kolačenje. Ka-kor barka na razburkanem morju, pada voz zdaj na desno in zopet na levo. Samo nekako bolj neprijetno

je odskakovati na vozu, ki pada po trdem kamenju, kot na barki, ki se ziblje na nežnih valovih. Prestrašen gledam okoli, kaj to pomeni. In kakšen prizor se mi nudi! Pred menoj je z vodo in blatom preplavaljena cesta, iz katere mole do pol metra in še debelejši kamni, za temi ravno tako globok prepad, tam zopet mehka tla, da človek z največjim naporom s pomočjo živali spravi prazen voz in svojega rojstva kosti komaj iz te luže. Čim bliže prihajam sromeljskemu vinorodnemu kraju, tem globokeje tičim v blatu in tem večje skale mi je preskakovati. Vsakdo si lahko predstavlja, koliko mora v teh krajih vsled zanemarjene okrajne ceste trpeti uboga žival in kaj tudi voznik. Še danes hvalim Stvarnika, ki je spojil tako močno dušo s telesom, sicer bi jo gotovo izgubil na sromeljski cesti. Nič boljše ni tudi cesta Globoko-Pišce. In sedaj vprašamo: Kako dolgo bomo še ječali pod jarmom posilnemskih grajščakov? Naša, nam nad vse naklonjena štajerska vlada je gotovo pozabila, da je doba tlake že davno minula, sicer bi nam ne natvezila na vrat takega vladnega komisarja.

b Zabukovje. Tukajšnji lovski paznik z imenom Franc Krajnc iz Trebež se posebno odlikuje kot izvrsten pasji strelec. Dotični hoče k vsakim praznikom ustreliti kakkega psa. Pred Vsemi svetniki je ustrelil Franc Vrtačniku, kmetu v Stržišu njegovega hišnega psa ter ga pustil ležati tri dni na površju zemlje prav blizu občinske ceste. Šele po preteku treh dni, ko mu je Franc Vrtačnik v navzočnosti ene priče žugal, da ga bo naznanil politični oblasti, ako ne zakoplje psa, se je zbal stroškov, ki bi mu ob tej priliki narasli ter pokopal psa. Dasiravno je dotični kmet res zadolžen, bi bil vseeno rajši zgubil 60 K v gotovini, kakor pa dal ustreliti psa. Saj to vsak, kdor je v tej stvari količkaj zveden, lahko razsodi, da se zvest hišni pes dostikrat ne da preplačati z nobenim denarjem. Tukajšnji lovski izvedenec in liberalce Božič je pa cenil dotičnega psa samo na 8 K.

b Smarje pri Sevnici. Slovo. Ker se mi ni moglo osebno posloviti od vseh znancev in prijateljev, oziroma svojih sesteric, članic Dekliške zveze, vam kličem danes, odhajajoča na lepo Gorenjsko: Z Bogom! Ostanite zdravi! — Smarje pri Sevnici, dne 22. decembra 1910. — Pepeca Senica.

b Planina. „Štajerčev“ dopisnik pa gotovo nima drugega dela, kakor to, da piše v „Štajerca“. Sicer pa sedaj vemo, kam pes taco moli. Nikar se preveč ne veseli, da bi ti č. g. župnik na tvoje nasramne laži odgovarjal. Ne veseli se tudi, da se s takimi lažmi prikupiš faranom, dosegeš si baš nasprotno. Upali smo, da te bo vendar-le pamet srečala in da se ti bo gnusilo pisati take gorostasne laži v „Štajerca“. Sramota za domačina, ki je začel sejati v fari preprič. Mi vemo, da zavidaš č. g. župniku, da so farani prijazni ž njim. Je-li, da te strašno jezi, ker ne gre pri občinskih volitvah za vas nemčurje tako gladko, kakor poprej. Sedaj sta hodila s Sešerkom res tako pokoncu po trgu, kakor petelin po domačem dvorišču, a sedaj se pa že bolj plašno ozirata, ker vama ti presneti Slovenci tako mešajo račune. Na morebitne daljše napade ne bomo odgovarjali več, ker se nam zdi preneumno, prerokati se s takim listom, kakor je „Štajer“. Spomnili smo se tudi že starega pregovora, ki pravi: Ako greš skozi kakšno vas in te psi oblaajo, jih le pusti lajati, ker bodo sami radi nehali. — Več kmetov.

Železniške nesreče.

Kakor navadno ob praznikih, tako tudi tokrat pričakovane nesreče na železnicah niso izostale.

Posebno velika nesreča se je zgodila na Koroškem v bližini Beljaka. Poštni vlak, ki odhaja iz Beljaka ob 6. uri 35 minut zjutraj, je trčil vsled goste megle pred postajo v tovorni vlak iz Celovca. Od železniškega osebja so ranjeni 4 uslužbenici težko in 3 lahko, od potnikov poštne vlaka pa so 1 gospod in 2 gospe lahko ranjeni. Ranjeni vlakovodja Kristijan Ling je vsled svojih ran že umrl.

Velika nesreča se je zgodila tudi na Ogrskem. Med postajama Solymos-major in Gyulavar je trčil osebni vlak v megli v nek tovorni vlak. Zavirač tovornega vlaka je bil ubit, več potnikov je dobilo lahke poškodbe. Lokomotiva in 5 vagonov tovornega vlaka se je razbilo, razbile so se tudi vse šipe osebnega vlaka. Nesreča se je zgodila vsled tega, ker je tovorni vlak pomotoma prehitro odšel.

Na Francoskem so se zgodile na več krajih železniške nesreče. Vsled goste megle je trčil v postaji Arbanats, na železnici Bordeaux-Cette brzovlak v osebnega. Ubit je en vlakovodja in dva vojaka; težko ranjenih je 40 vojakov. Peljali so se vsi na dopust. Na isti progi je trčil nekaj poprej tovorni vlak v drugega; nastale so nerednosti v prometu, ki so povzročile tudi to nesrečo. Druga železniška nesreča se je zgodila pri Montreaux. Tam je bila ena oseba ubita in dve ranjeni. Nesreča se je zgodila, ker se ni pazilo na znamenja. O veliki železniški nesreči se poročajo tudi iz Marmande, kjer je trčila lokomotiva v vlak, ki je prihajal iz Mont de Marsand-a. Osebe vlaka in 10 potnikov je bilo ranjenih.

V Londonu je dne 24. t. m. trčil blizu Kirk-Stephena ekspresni vlak v dve lokomotivi na progi. Stroj ekspresnega vlaka je skočil s tira, jedilni voz je pričel goreti. Mnogo oseb je ranjenih in ubitih.

Iz celega sveta.

Hochheide na Renskem. Pred pol letom smo ustanovili tukaj društvo sv. Barbare za slovenske rudarje. Boječe je zrla takrat mlado, komaj 21 udov

broječe društvo v bodočnost. Na vseh črtah pojavili so se takrat sovražniki mladega društva, ter ga hoteli zatreti radi tega, ker je osnovano na verski podlagi, ker mu je predsednik katoliški duhovnik. Toda ta mala četica društvenikov je z božjo pomočjo in na priprošnjo nje zavetnice sv. Barbare krepko odbijala sovražne navale. Danes šteje naše društvo 50 članov ter je praznovalo na dan sv. Barbare, to je v nedeljo, dne 4. decembra, prvokrat praznik svoje mogočne zavetnice na prav sijajen način. Ob 4 na 8. uro služil je sv. mašo nalašč za društvo veleč. g. kaplan Jenster, predsednik društva. Pri sv. maši je sodeloval društveni mešani pevski zbor pod vodstvom pevovodje gospoda Janežiča. Takoj po sv. obhajilu duhovnika je imelo društvo skupno sv. obhajilo, katero so prejeli vsi društveniki iz rok svojega predsednika. Bil je ganljiv prizor, gledati slovenske može in fante, ki so v tolikem številu in s toliko pobožnostjo prejeli Jezusa v najsvetejšem zakramentu. Ob 4. uri popoldan udeležilo se je društvo sv. Barbare polnoštevilno popoldanske službe božje s pridigo, petimi litanijami in blagoslovom. Naš mešani zbor pa je ljudstvo takrat kar očaral; slišala se je takrat tudi od domačinov laskava pohvala, da Slovenci izmed vseh tujcev najlepše pojo. Po dokončanem zborovanju pričela se je ob 6. uri zvečer društvena slovesnost sv. Barbare z deklamacijami otrok, petjem, gledališko igro: „Nemški ne znajo“, ter krasnimi nagovori. Pri tej slovesnosti so bili navzoči vsi trije tukajšnji veleč. gg. duhovniki, ki so s krasnimi govori spodbujali Slovence k čednostnemu življenju ter jih vnmali za društvo sv. Barbare. Vse se je vršilo v najlepšem redu ter smemo reči, da je zagotovljena temu mlademu društvu lepa bodočnost. Da se je vse tako lepo steklo, dolžni smo hvaliti v prvi vrsti ljubemu Bogu, ki je blagoslovil naše podjetje ter vnel srca društvenikov. Posebno hvalo pa zasluži gotovo naš ljubljani predsednik, velečastiti gospod kaplan Jenster. On rodod Prus, a zmožen slovenskega jezika, žrtvuje vse svoje dušne in telesne moči v blagor tukajšnjim Slovincem, ter jih neizrečeno ljubi. Bodi mu izražena torej na tem mestu za njegovo neumorno delovanje najtoplejša zahvala z zagotovilo, da ga naša hvaležna srca hranijo v blagem in večnem spominu. Srčna hvala vsem, ki so k tej slavnosti na katerikoli način pripomogli: posebno gosp. pevovodju Janežiču, vsem pevcem in pevkam, kakor tudi igralcem, ki so svoje vloge izvrstno pogodili. Vi pa Slovenci na Hochheide, postanite udje tega lepega društva, gotovo vam bo to ne samo v telesno, ampak tudi v dušno korist. — Društveniki.

360 rudarjev mrtvih. V premogokopni jami Yard Hilton-družbe v Boltonu na Angleškem se je zgodila strahovita nesreča, ena največjih, kar jih je sploh dozdaj v zgodovini rudniških nesreč. Vsled pomankanja svežega zraka so se vneli ogljeni plini v jamah, v katerih je bilo blizu 800 delavcev. Iz globine je svignil silno visok plamen in zemlja se je daleč naokoli potresla. Rešilo se je 400 delavcev, 360 pa je mrtvih!

Snežen plaz usmrtil vojaško patroljo. Pri Toblachu na Tirolskem se je vadiła na neki gori patrolja 36. pešpolka pod vodstvom enega poročnika. Nakrat se je začel pomikati sneg navzdol in nastal je plaz, ki je zakopal celo patroljo. Le poveljnik patrolje, poročnik Richling, se je zamogel pravočasno rešiti, in z grozo je gledal, kako mu je pobral plaz podrejene vojake. Pohitel je v najbližjo vas po pomoč. 400 ljudi se je spravilo na rešilno delo, in našli so po dolgem kopanju v snegu vseh šest vojakov patrolje mrtvih.

Novo sredstvo proti epilepsiji (božjasti). Iz Petrograda poročajo, da je zdravnik dr. Lion izumil novo sredstvo proti božjasti — Arseno-Cerebrin, ki ga je v nad 100 slučajih uporabil z uspehom. Zdravnik trdi, da teden dni po uporabi prenehajo božjasti napadi, in tudi če je bolezen stara in težka. Te dni bo dr. Lion v petrograškem zdravniškem društvu predaval o svojem novem zdravilu.

Rokavice iz podganje kože. Dosedaj se je ubijalo podgane zato, ker se jih je smatralo kakor raznašalke raznih bolezni, ne da bi se zamogel človek ž njimi kako okoristiti. Sedaj so pa pričeli loviti to žival radi nje — kože. Ker je začelo v industriji usnja primanjkovati primerne gradiva, so prišli na misel, da bi se dalo iz podganje kože prirediti fino usnje. In res za vezanje knjig, za izdelovanje rokavic in enakih stvari daje podgana gradivo prve vrste. Posebno na Angleškem zelo iščejo to novo vrsto safina. Lov na podgane je postal posel, ki mnogo nosi, in uničevalna vojska proti podganji nadlegi je zapričela. Nek londonski list pravi, da se zamore vsak dan čitati v londonskih novinah oglase, v katerih se išče kmalu 100, kmalu tisoč in celo 10.000 podganjih kož. Dohodke, ki so jih dobili letos lovci na podgane, cenijo nad 1 milijon kron. Kmalu utegne priti trenotek, ko ne bo mogla dati Anglija dovolj teh kož.

Poročilo o živinskem sejmu v Gradcu dne 22. dec. 1910.

Na sejmu je bilo 123 volov, 8 bikov, 41 krav in 6 telet. Prodajali so se dobro rejene voli od 94 do 104 K, srednje debeli voli od 84 do 96 K, suhi od 78 do 82 K, dobro rejene krave od 72 do 82 K, srednje debele od 68 do 70 K, suhe krave od 48 do 54 K, bikji od 78 do 96 K.

Poročilo o živinskem sejmu na Dunaju dne 24. decembra 1910.

Na sejmu se je prignalo 592 komadov goveje živine in sicer 1051 komadov rejene živine, in 34: komadov pašne živine. Prodajali so se dobro rejene ogrski voli od 74 do 90 K, bikji in krave od 80 do 108 K za 100 kg žive teže.

Svinjski sejem na Dunaju dne 24. dec. 1910.

Na sejanju je bilo 13026 svinj, prignalo se je pa o' začetku sejma samo 5952 prašičev in 6137 debelih svinj, skupaj 12078 svinja.

Plačevale so se dobro rejene svinje od 1 K 38 vin. do 1 K 40 vin., srednje svinje od 1 K 30 vin. do 1 K 34 vin., lahke vrste po 1 K 18 do 1 K 25 vin. 1 K 20 vin. za 1 kg žive teže.

Najnovejše novice.

Iz pošte. Poštno ravnateljstvo je imenovalo Ljudmilo Mešiček za oficijantino v Ljutomeru.

Južna železnica. Imenovani so: za nadrevidenta Karl Oroszi v Sevnici; za revidente: Albert Koffler v Mariboru, Hermann Tennenhäuser v Vuhredu, Jožef Medved v Prevaljah, Rudolf Jakhel, Anton Petek in Ludvik Armbruser, vsi v Mariboru, K. Kojzar v Ernovžu, Feliks Rainer v Rajhenburgu, F. Izda na Zidanem Mostu, Benjamin Sperber na Pragerskem in Viktor Adamič v Slov. Bistrici; za adjunkte: Jožef Znidarič v Halbenraju, Franc Pektot v Trbovljah, Alojz pl. Wittinghausen v Mariboru, R. Janec v Sinčavesi, Friderik Perme v Trbovljah, Andrej Klavara na Zidanem Mostu, Robert Jörger v Celju, Ivan Kuster na Ponikvi, Ernest Franke na Zidanem Mostu, Valentin Brence v Poljčanah, Josip Balder v Poljčanah, Rihard grof Trips v Spodnjem Dravogradu, Janez Valent na Pragerskem, Karl Frischenschlager v Mariboru, Franc Geisler v Ptuj, Valter Glier v Celju, Robert Klavik v Spielfeldu, Franc Synek v Brežicah, Janez Dercic na Zidanem Mostu, Franc Porzer v Celju, Franc Thörner v Mariboru, Andrej Haladea v Ptuj, Gašpar Dolenc v Mariboru in Janez Malgaj na Grobelnem; za asistenta: Karl Pavline na Grobelnem in Ignacij Opelka v Mariboru. Definitivno so nastavljeni: Fr. Weitzer, provizorični adjunkt v Celju, in provizorični asistenti: Adalbert Gleindek v Mariboru, Robert Urbanski na Pragerskem, Franc Seničar v Spodnjem Dravogradu, R. Lorenci na Pragerskem, Josip Pilh v Slov. Bistrici, Anton Fogy v Spodnjem Dravogradu, Anton Gostič v Sinčavesi, Franc Hanzliček v Breznu, Janez Badimra v Spodnjem Dravogradu, Franc Majcen v Poljčanah, Alojzij Aigner v Vuhredu, Eduard Schulz v Storah in Artur Prommer v Ptuj. Za provizorične asistente: Filip Kurent v Sl. Bistrici, Franc Bolka v Ernovžu, Josip Kiendl v Spielfeldu, Klemen Kasper v Ernovžu, Karl Kupke v Sinčavesi, Karl Olbrich v St. Lovrencu, Rajmund Cauner v Spielfeldu, Alojz Kovačič v Brežicah, Feliks Pristavec v Trbovljah, Ivan Ruppe na Grobelnem, Herman Schnell v Rimskih Toplicah, Fr. Škof na Zidanem Mostu, Josip Valenčič v Račah in Ivan Lukan v St. Juriju ob juž. žel.

Poljčane. Včeraj zjutraj je umrl tukajšnji upokojeni nadučitelj gosp. Martin Čokl. Zapuščaka žalujejo vdovo in 10 nepreskrbljenih otrok. N. v m. p.!

V izložbenem oknu naše tiskarne je razpostavljena slika, predstavljajoča zimsko idilo. Slika je lepo delo gđc. Pepice Brandl-ove in umetniške vrednosti. Vse ljubitelje umetnosti in lepih slik opozarjamo na to izborna delo mlade slikarice.

Sv. Jurij ob južni železnici. Dne 7. novembra t. l. otvorilo se je drugo šolsko leto na deželni kmetijski šoli v St. Juriju ob juž. žel. Prihiti so semkaj mladeniči iz vseh okrajev Spodnje Štajerske, hoteč si pridobiti potrebne znanosti za bodoči poklic. Sprejeti so bili sledeči: Arnuž Jakob od Sv. Lenarta v Slov. gor., Martin Hrašovec od Sv. Jurija ob Ščavnici, Habjanič Leopold od Sv. Miklavža pri Ormožu, Haptman Filip od Sv. Križa pri Mariboru, Anderlic Jožef od Sv. Petra na Medvedovem selu, Salobir Matija iz Dobja pri Planini, Robar Ivan iz G. Polskave, Pučnik Anton iz Prihove, Obstrak Anton od Sv. Boltanka v Slov. gor., Sagaj Matija iz Ljutomer, Mravljak Anton od Sv. Antona na Pohorju, Kunej Alojzij iz Rajhenburga, Satošek Franc iz Podređe, Jankovič Franc od Sv. Marjete pri Ptuj, Nemec Tomaž iz Polenšaka, Pečolera Franc iz Slov. Gradca, Porte Ivan iz Trbovelj, Mirnik Alojzij iz Celja, Stigl Anton iz Razborja, Menih Alojzij od Sv. Mihaela pri Šoštanju, Stiglic Anton iz Rečice, Riff Ferdinand iz Laškega trga, Irman Lovro od Sv. Martina v Sav. dol., Kosirnik Franc iz Studenic pri Mariboru.

Na pravočasno naročitev

Thomasove moke

za gnojenje travnikov, pašnikov in polja za krmo se s tem opozarja.

Jamčimo za čisto in polno vredno Tomažovo moko in pošiljamo izključno le v plombiranih vrečah, z varstveno znamko in navedbo vsebine.

Tovarna za Thomasov fosfat

z z o. z. Berlin W 35

Kmetje, zaharajte pri svojih pošiljateljih gnoja Thomasovo moko „Sternmarke“. Brošure o porabi iste pošilja gori imenovana tvrdka zastoj. 832